

mar
930309

AALBORG UNIVERSITETSCENTER
Universitetsbiblioteket

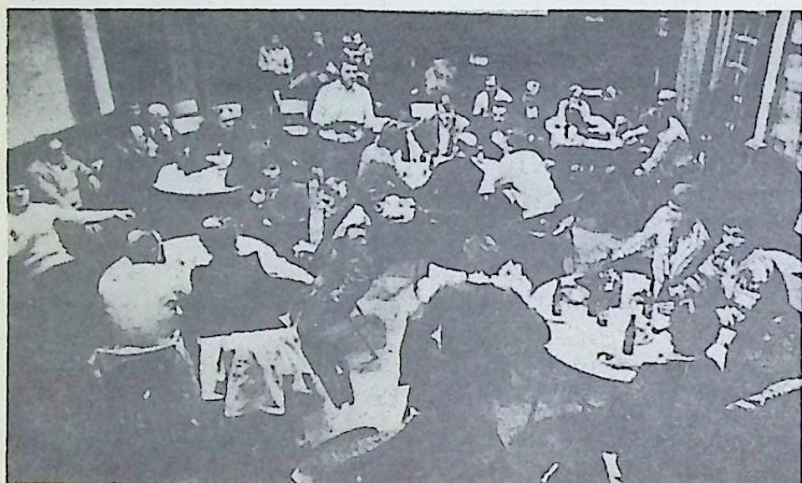
Proletarer i alle lande, foren jer

ARBEJDERBLADET

**EXTRA
NUMMER
MARTS
1975**

Sejr til smedene på Sabroe ØB

Strejkemøde på SABRO ØB

Smedene på Sabroe-Østboulevarden i Århus har i et par år bekæmpet det umenneskelige tidsstudiesystem MTS, og d. 13. 9. 1974 lykkedes det at få det afskaffet. Men firmaet gav sig ikke uden videre. For halvanden måned siden blev de sat ned på en timeløn til 20, 60 kr. De svarede igen med en "arbejd-langsomt" aktion, der var så stædigt og konsekvent gennemført, at produktionen var ved at gå helt i stå. Det varede i 3 uger. De gik også i demonstration til Skattekontoret for at kræve deres trækprocent nedsat og fradraget sat op, så det svarede til den løn de var sat ned til. Ledelsen begyndte

så at sende ordrer og maskiner ud til underleverandører - en langsom nedtrapning af arbejdspladsen. Med den begrundelse at der ikke var arbejde nok blev tre mand fyret, hvorefter samtlige smede gik i strejke. De oprettede forskellige udvalg, som for eksempel en strejkekomite (som de selv kaldte aktivgruppen), en pressekomite, en gruppe som lavede debatater osv., men alle beslutninger blev taget på fællesmøderne. I samarbejde med "Aktive Arbejdsløse" blev der uddelt løbesedler om strejken på de fleste af byens arbejdspladser med opfordring om moralsk og økonomisk støtte, ligesom der blev

uddelt specielle løbesedler på underleverandørernes arbejdspladser, for at forhindre at der blev udført strejkeramt arbejde. Efter en 3 ugers strejke var ledelsen villig til at forhandle.

Arbejderne stod fast på deres krav, og på grund af sammenholdet og den kraftige økonomiske og moralske støtte fra andre arbejdere fik de deres krav igennem. De tre mand blev genansat, og timelønnen steg til 34 kroner.

Deres sejr skyldtes på ingen måde fagforeningens indsats. Tværtimod. Fra starten opfordrede deres fagforeningsformand Poul Erik Hougård (DKP) fagforeningen til at tage afstand fra smedenes aktion. Han begrundede det med, at den var startet af nogle "ekstremister." Desuden fik de jo støtte af Aktive Arbejdsløse, som han også mente var "ekstremister." Metal's formand Paulus Andersen forsøgte også at kvæle strejken ved at sylte det strejkevarsel som arbejderne havde udsendt. Men ligesom ledelsen på Sabroe-ØB har fagforeningen måttet bøje sig for arbejderne styrke.

KAm-1/Århus.

Orla Møllers skrappe drenge sat ind mod Uniprint- arbejderne

Efter regeringsindgrebet i overenskomstforhandlingerne udtalte Thomas Nielsen at Anker Jørgensen havde haft en "heldig hånd." Fredag d. 14. 3. fik justitsminister Orla Møller lejlighed til at vise, at han også hører til de behændige når det drejer sig om at knægte arbejderne. Med hans udtrykkelige godkendelse blev ca. hundrede specialpansere fra Udrykningstjenesten med skovvogne og hunde sat ind mod ca. 25 Uniprintarbejdere. De blev for anden gang smidt ud fra deres arbejdsplads, hvor de var mødt op og havde sat maskinerne igang for at vise, at de stod fast på deres krav om genåbning af arbejdspladsen.

For ca. 2 måneder siden fik de 66 arbejdere på Forlagsdirektør Kaj Winther's bogtrykkeri Uniprint til deres store overraskelse at vide, at fabrikken skulle lukke, og produkti-

tes til udlandet. Arbejderne bedømte det helt rigtigt, som en ren og skær spekulationslukning af en ellers "sund" og moderne virksomhed. De gik med det samme i strejke og formulerede med det samme deres krav: At arbejdspladsen skulle køre videre i mindst et år på de hidtidige betingelser, med samtlige arbejdere. Firmaet trådte i likvidation, og strejken gik over i en regulær besættelse af virksomheden, for at forhindre Winther i at ribbe den for maskiner og bøger. Den 18. 2. blev de sat ud af politiet første gang, med den nyudnævnte justitsministers godkendelse. Men de fortsatte aktionen. Der blev sat strejkevagt ved Uniprint. Andre grafiske arbejdspladser nægtede at køre Uniprint's produktion.

Fredag d. 14. 3. mødte en del af dem op på arbejds-

STOROFFENSIV I CAMBODIA

Det er knap 5 år siden at Cambodias lovlige statschef Sihanouk blev styrtet ved et CIA-dirigeret statskup. USA satte i stedet fascistiske Lon Nol til magten.

Sihanouk havde i sin regeringstid værnet om Cambodias uafhængighed og neutralitet og havde vendt sig mod USAs indblanding i Viet-nam. Kuppet den 18. marts 1970 skulle sikre USA baser og en stødpudezone for sin krigsførelse i Indokina. Derfor indsattes Lon Nol som statschef, idet han var pro-amerikansk.

De nye magthavere bevarede ikke Cambodia i lang tid.

Efter kuppet intensiveredes befrielseskampen og i løbet af kort tid var 90% af landet og 80% af folket befriet fra Lon Nols fascistiske styre.

KRIGEN ER 100% USA's

Der er idag ingen tvivl om krigen holdes igang af USA. At det er USA der betaler alt for den videre krigsførelse. Den nationale økonomi som skulle muliggøre en sådan krig eksisterer kun i de befriede områder.

Siden februar er flådestyrker dirigeret til Slambugten. Ligeledes er enheder på Okinawa sat i alarmberedskab Ses det i sammenhæng med

præsident Fords krav om 220 mill. dollars ekstra til krigsførelsen, vil det betyde en optrapning af krigen. Ganske vist har Kongressens flertal afvist yderligere bevilninger til militærhjælp til Cambodia, men de tidligere præsidenter Johnson og Nixon har demonstreret, hvordan den slags afslag omgås. Men Kongressens holdning viser, at borgerskabet er splittet. Store dele af borgerskabet har i dag indset, at USA har tabt slaget i Indokina.

SEJREN ER SIKKER!

Med de sidste angreb på lufthavnen går folkekrigen

FORTSÆTTES s. 4

Aalborg Universitetsbibliotek

530011123146

ARBEJDERBLADET

Udgives af KOMMUNISTISK ARBEJDERFORBUND
marxister-leninister

Adresse: Guldbergvej 13, 4. th., 2000 F.

Ansvarshavende Finn Sørensen. Søndag den 16. marts 1975.

Enhed i arbejder- bevægelsen, men hvordan?

I takt med at den kapitalistiske krise skærpes vokser ønsket om enhed i arbejderbevægelsen, så vi kan slå kapitalens offensiv tilbage. Spontan vokser også ønsket om et andet og retfærdigere samfundssystem: Socialismen. Men samtidig vokser også splittelsen i arbejderbevægelsen. "Hvorfor kan de dog ikke blive enige" lyder det igen og igen med tydelig adresse til de tre store arbejderpartier, men også til de mange smågrupper på det "yderste venstre".

Hvad skyldes denne splittelse, og hvorfor kan vi ikke enes netop nu, hvor kapitalen sætter det ene angreb efter det andet?

TRE RETNINGER

Arbejderbevægelsen har været splittet lige så længe den har eksisteret. Siden kapitalismen udviklede sig til monopolkapitalisme (imperialis-

me) - en udvikling der var afsluttet omkring århundredskiftet - har der været tre retninger i arbejderbevægelsen: En borgerlig, en småborgerlig og en revolutionær. Splittelsen er en afspejling af kampen mellem de tre klasser i samfundet: Borgerskabet, småborgerskabet og arbejderklassen. Den danske arbejderbevægelse er da også kendetegnet ved disse tre strømninger.

Den borgerlige retning er repræsenteret ved Socialdemokratiet. Gennem poster i stat, kommune, fagbevægelse og A/S-bestyrelser sidder socialdemokrater og administrerer det kapitalistiske samfund. Socialdemokratiet prøver at bilde os ind, at når det går godt for kapitalen, så går det også godt for arbejderne, men hvad ser vi?

Den småborgerlige strømning kommer til udtryk i partier som DKP, SF, VS og en lang

række smågrupper.

Under de store strejker i maj måned sidste år, hvor kravet om generalstrejke for at vælte Hartling rejste sig hos mange arbejdere, gik DKP imod med den begrundelse, at vi ikke kunne lave generalstrejke før vi fik lærere, ingeniører og teknikere til at bakke den op - et klart udtryk for at arbejderklassen skal underordne sig de småborgerlige, efterblevne mellemag i samfundet. "Mod storkapitalen - for et anti-monopolistisk demokrati" er DKP's parole. De vil bilde os ind, at det skulle være muligt at bryde monopolernes magt uden at bryde med hele det kapitalistiske samfundssystem. "Tilbage til den idylliske småkapitalisme" er det reaktionære og utopiske indhold i DKP's politik. Et indhold som man i forskellige forklædninger finder også hos SF, VS og en lang række smågrupper.

KA m-l er et barn af splittelsen i den internationale kommunistiske bevægelse. I lighed med en lang række andre organisationer verden over har vi sat os som opgave at genrejse arbejderklassens kommunistiske parti. Baggrunden er sovjetrevisionisternes forrædderi, da de, fra og med Krustjov begyndte at føre Sovjetunionen tilbage til kapitalismen. Baggrunden er at de Moskva-orienterede "kommunist" partier for altid har forladt klassekampens vej og er slået ind på klasse-samarbejds - en vej der fører dem lige lukt i armene på borgerskabet og socialdemokratiet. Vores forbillede er Kinas og Albaniens kommunistiske partier.

Derfor står vi i alle spørgsmål for den selvstændige klassekampens vej, der bygger på den opfattelse at ARBEJDERKLASSENS FRIGØRELSE

ER DENS EGET VÆRK.

Det viser sig for eksempel i spørgsmålet om verdensfredens bevarelse, hvor vi ved, at det kun er de arbejdende massers revolutionære bevægelse, der kan forhindre en ny verdenskrig. Her kan det ikke nytte at sætte sin lid til at den ene eller den anden supermagt skal klare ærterne. Lige så lidt kan det nytte at sætte sin lid til en eller anden kapitalistisk regering, den være sig nok så fredeligt indstillet. Imperialismen er årsagen til krigen, og varig fred kan først tænkes når imperialismen er udryddet.

På samme måde i spørgsmålet om arbejderklassens økonomiske kamp. Her kan det ikke nytte at sætte sin lid til at LO eller nok så "venstreorienterede" fagforeningsledere vil påtage sig at organisere en slagkraftig kamp mod kapitalen. Tværtimod. Alle erfaringer viser, at løn og levevilkår i højere og højere grad må forsvares i en kamp også mod de faglige ledere, sammenspiet med kapitalen som de er. Kun arbejderklassens selvstændige kamp organiseret i demokratisk valgte strejkekomiteer kan forsvare reallønnen.

KA m-l OG "VENSTREFLØJEN"

Der er andre små grupper end KA m-l der har erklæret, at de vil påtage sig opgaven med at opbygge det kommunistiske parti. Overfor dem har vi i længere tid forsøgt at få en diskussion i gang af samme art, som den der førte til KA m-l's dannelse - en samling af nogle få og små revolutionære arbejdergrupper. Men fælles for det overvældende flertal af de andre smågrupper er

at de ikke for alvor ønsker at diskutere grundlaget for en revolutionær arbejderbevægelse. De ledes hovedsageligt af småborgerlige intellektuelle, der ønsker at beholde deres lederposition i disse "sektorer". De vil forblive adskilt fra arbejderklassen og dens kamp. Endvidere falder deres teori og politik på en lang række punkter sammen med den moderne revisionismes - DKP's. Ledetråden i KA m-l's arbejde er, at vi fremfor alt henvender os til de klassebevidste arbejdere med opfordringen til at slutte op i arbejdet med at opbygge det kommunistiske parti, og at vi fastholder princippet om at arbejderklassen skal have ledelsen i alle spørgsmål. Men dette kan ikke gøres uden at organisationen tager del i den spontane arbejderbevægelse - i den daglige kamp mod kapitalens politiske og økonomiske overgreb. Derfor er vore medlemmer allerede idag organiseret i såkaldte "celler" på fabrikkerne og i boligområderne. Det er sådanne organisationer der senere skal blive rygraden i det kommunistiske parti.

Der har været splittelse så længe arbejderbevægelsen har eksisteret. Men dette har ikke forhindret arbejderklassen i at vinde store historiske sejre: Oktoberrevolutionen i Rusland i 1917 og opbygningen af den socialistiske Sovjetrepublik. Den kinesiske revolution i 1949 og opbygningen af det socialistiske Kina. Befrielsen af den ene undertrykte nation efter den anden fra imperialismens åg. Og ser man på alle disse revolutioners historie, så viser det sig, at sejren kun blev mulig, fordi der blev og stadig bliver ført en hårdnakket kamp mod borgerlig og småborgerlig indflydelse i arbejderbevægelsen.

Den kapitalistiske stats lønpolitik

Den kapitalistiske stat, administreret af den socialdemokratiske regering, har

nu lovgivet for overenskomstområdet. Resultatet er blevet, at arbejderne i

den kommende periode skal sælge deres arbejdskraft til en stadig lavere pris.

Indholdet i overenskomsterne er forringet dyrtidsregulering, som betyder, i bedste tilfælde, 50% dækning for prisstigningerne og latterlige to gange 40 øre til de lavestlønnede. En sådan overenskomst betyder at reallønnen i den kommende 2 års periode vil blive forringet med op mod 20%. Det forrige overenskomstresultat betød et reallønsfald på 17%. Men takket være arbejderne egen indsats for at forsvare sig mod kapitalens offensiv blev resultatet "kun" et fald på 5%.

Således fungerer overenskomsterne i kriseperioder. De tjener kun et formål, at presse lønningerne ned.

Når regeringen brød ind i disse overenskomstforhandlinger, så var det ikke udtryk for, at LO og DA ikke var enige; det var de. Den eneste grund til at gribe ind var, at de ved et sådant mæglingsforslag ville blive mødt med et nej fra massen af arbejdere. Et nej som måske ikke er nok til at forkaste mæglingsforslaget, grundet de udemokratiske afstemningsregler, men et nej der vil blive massivt og vendt mod LO-ledelsens classesamarbejdslinie.

Vi vender os mod regeringsindgrebet, fordi arbejderne dermed mister den sidste rest af demokrati i fagbevægelsen, nemlig retten til at sige hvad vi mener om overenskomster.

Regeringsindgrebet er blevet mødt med afsky blandt arbejderne. Det er ikke kommet til udtryk i store arbejdsnedlæggelser og demonstrationer, men det skyldes at arbejderne på forhånd ikke havde ventet sig noget af overenskomsterne, erfaringerne har forlængst vist, at det ikke er overenskomsterne der giver os bedre arbejds-

og lønforhold.

Hvad har alternativet været til LO's og Socialdemokratiets classesamarbejdslinie? Fra Formandsinitiativet og DKP har det lydt: Der skal genforhandles. Knud Jespersen sagde i folketetinget, at med de varslinger som LO havde fremsendt ville Dansk Arbejdsgiverforening nok have bøjet sig. Vi må spørge bøjet sig for hvad? Bøjet sig for de krav, som LO ville stå fast på. Det er jo de krav som regeringen har gennemført, og DA og LO har accepteret.

Det er ikke gennem overenskomsterne vi skal forsvare os, det er gennem den selvstændige kamp. Overenskomsterne er intet andet end den kapitalistiske stats lønpolitik overfor arbejderklassen, og det hvad enten det sker gennem regeringsindgreb, eller såkaldte frie forhandlinger.

er har vist at han kan skænke andet end kaffe til kapitalisterne.

Det palæstinensiske folk vil sejre

De to supermagter og mellemøsten

Hvor man end vender blikket, når man ser på verdenssituationen er der krig og ufred. Det er de to supermagter, USA og Sovjetunionen, der støder sammen i deres indbyrdes kamp om verdensherredømmet. Det er deres kamp om indflydelsesområder, der er årsagen til den uro, der er i verden i dag. De to supermagter er de største krigsanstiftere i vor tid. Der hvor det klareste kommer til udtryk, er i Mellemøsten. Suez-kanalen vil, når den bliver åbnet, blive centrum for skibsfarten mellem de tre kontinenter, Europa, Asien og Afrika, med udskibningshavne for 70% af den tredje verdens vigtigste råvare, den arabiske olie.

USA oprettede efter anden verdenskrig den kunstige stat Israel, der siden har været deres vigtigste bastion, og vagthund i Mellemøsten. Men de har ikke kunnet kvæle det arabiske og det fordrevne palæstinensiske folks retfærdige kamp mod Israel. Kampen er vokset både i omfang og styrke. Især efter 1967-krigen er der opstået en selvstændig revolutionær bevægelse blandt det palæstinensiske folk. Og i de senere år har de olieproducerende lande slået sig sammen og gået til kamp mod de to supermagters røverpolitik.

Idag er Israel mere isoleret i verdensopinionens øjne end nogensinde før, hvilket f.eks. klart er kommet til udtryk i FN, senest med den stormende modtagelse, den palæstinensiske leder Arafat fik her for nylig. Kun USA's mest trofaste støtter bakker op om USA's og Israels aggressive politik (herunder de skiftende danske regeringer).

USA's svar på dette har været en forøget økonomisk og militær støtte til Israel,

side om side med åbenlyse krigstrusler fra Kissinger og Ford mod de arabiske lande.

I denne situation stiller Sovjetunionen sig an som de arabiske folks ven og hjælper, for dermed at udnytte den sympati og respekt det tidligere socialistiske Sovjet nød blandt verdens undertrykte folk, til at fremme deres egne imperialistiske interesser i området, Sovjetunionen anerkender da også staten Israels ret til at eksistere, for dermed kan de sammen med USA opretholde den tilstand af hverken krig eller fred til at udnytte de arabiske landes afhængighed af deres såkaldte hjælp. Denne hjælp er f.eks. at Sovjetunionen sælger nogle forældede vå-

ben og får betaling i form af olie til en pris der ligger langt under verdensmarkedsprisen. Hvorefter de sælger olien videre til de østeuropæiske lande til priser der ligger 200% over hvad de selv har givet.

Men den sovjetiske socialimperialisme (dvs. socialisme i ord, men imperialismen i gerning) møder de samme kræfter som USA-imperialismen. I 1972 udviste Egypten 20.000 sovjetiske eksperter og lukkede Sovjets flådebase i Alexandria på Middelhavskysten. Og i Oktoberkrigen (1973) viste de arabiske lande og palæstinenserne, at de ikke vil lade sig diktere af Sovjet-USA-alliancen. De tog den militære kamp op mod Israel på tværs af supermagterne. Resultatet blev, at Sovjet har nedfrosset den militære "hjælp" til Egypten (den var i forvejen langt fra tilstrækkelig eller effektiv), og samtidig fortsætter indvandringen af sovjetiske jøder til Israel med ufor mindsket styrke (i øjeblikket 40.000 pr. år) - noget, der ifølge den israelske regering har øget Israels militære og økonomiske slagkraft væsentligt.

Egyptens svar har været at forsøge at frigøre sig fra den ensidige afhængighed af Sovjet, og USA forsøger samtidig at udnytte situationen til at forstærke sine mæglingsbestræbelser: Kissinger er i øjeblikket på sin 11. rundrejse i Mellemøsten, og Sovjets Gromyko aflægger jævnligt besøg i de arabiske hovedstæder. De to supermagter søger at få en ny fredsaftale i stand i Mellemøsten - en fredsaftale, som hverken tager hensyn til de arabiske folks eller palæstinenserne interesser, men udelukkende tjener det formål at opretholde spændingen i området,

Bestil fra ARBEJDERFORLAGET

Fr. Engels:	Arbejdets rolle ved abens forvandling til menneske	1 kr
	Kommunismens grundsætninger	3 kr
V.I. Lenin:	Om strejker	2 kr
	Staten	2 kr
	De russiske socialdemokraters opgave	1 kr
	Et brændende spørgsmål - om kampen for det revolutionære parti	3 kr
	Hvad skal man begynde med - artikler om partiopbygning i Rusland	4 kr
	Brev til en kammerat - om vore organisatoriske opgaver	3 kr
J.V. Stalin:	Om dialektisk og historisk materialisme	3 kr
	Om partiet	3 kr
	Kort om meningsforskellene i partiet	5 kr
	De russiske socialdemokraters politiske strategi og taktik	5 kr
O. Nyström:	Fascisme og socialfascisme	3 kr
	Politisk platform (fra KFML(r)'s 3. kongres)	4 kr
	Strasbourgteserne, om den økonomiske kamps taktik	1 kr
	SUKP(b)'s historie kap. 1 og 2	4 kr
	kap. 3	5 kr
	kap. 4	5 kr
	KAM-l's grundcirkel (Studiespørgsmål)	4 kr
	ARBEJDETSANGE (nye og gamle i udvalg med akkorder)	3 kr

Nyhed

Viktor Nilsson: Vejen til socialismen 5 kr
 Pris + porto indsættes
 på giro 23 42 79
 ARBEJDERFORLAGET
 Nørregade 65 5000 Odense

Fra en maskinfabrik i Peking

Et af de vigtigste spørgsmål under den kinesiske kulturrevolution var, hvordan man skulle sikre sig, at ledende partifolk på fabrikkerne, i landbruget og i administrationen ikke gik hen og blev korrupte pampere, således som det var sket i Sovjetunionen. Under og efter kulturrevolutionen blev partifunktionærer i 10.000vis tvunget ud i produktivt arbejde fra et halvt til et helt år, og i tiden derefter har arbejderne over hele Kina presset på for at sikre sig, at enhver partifunktionær regelmæssigt deltager i arbejdet i maskinhallerne og bag plovene.

Det kinesiske nyhedsbureau beretter følgende historie fra en maskinfabrik i Peking:

I 1971 blev der valgt en ny parti-komite, der skulle lede arbejdet i den pågældende fabrik. Arbejderne fandt ud af, at man ville festligholde begivenheden, og ved den lejlighed fik hver af de nyvalgte medlemmer overrakt en splinterny hammer, hvor der på skaftet stod: "Deltag altid i det produktive arbejde. Glem aldrig masserne".

Partikomité-medlemmerne blev grebet af den ide, der lå bag gaven, og man udarbejdede en plan over, hvordan det enkelte komitemedlem skulle deltage i de enkelte værksteder.

De fleste af dem overholdt også denne plan og delte deres tid mellem administrativt og fysisk arbejde.

Men efter et stykke tid begyndte et fåtal af dem så småt at slappe af. De foretrak at sidde i deres kontorer hele dagen i stedet for at tage en tårn med ved maskinerne.

Nogen tid efter begyndte den omfattende kampagne mod oldtidsfilosoffen Konfucius og hans moderne efterlignere Lin Piao.

Arbejderne på fabrikken fulgte med i denne kampagne, og noterede sig, at oldtidens slaveejere og hans moderne efterlignere så ned på fysisk arbejde og foragtede dem, der udførte det, mens de til gengæld skamroste "lederne og eksperterne", som de anså for mere værdifulde. Det blev klart, at denne tankegang var med til at korrumpere de ledende folk, der fore-

trak deres behagelige kontorjobs, og som ikke savnede kontakten med de masser som havde valgt dem.

Arbejderne i et værksted satte en vægavis op. Her stod: Hvad blev der af de hammere, som 2800 arbejdere gav jer, da de valgte jer? Har I glemt dem? Når I skal deltage i det almindelige arbejde, så er det fordi det er en effektiv forholdsregel mod, at I går hen og glemmer klassekampen. Hvorfor er I holdt op med at arbejde efter det system, som I vedtog? I må stadig have nogle borgerlige tanker inde i jeres hoveder. I må være tilhængere af Konfucius og Lin Piao. Det er ikke alene jeres hammere, I har smidt ud, I har også sat tilliden fra 2800 arbejdere og fra partiet over styr.

Så blev der indkaldt til et arbejdermøde, og de pågældende blev stærkt kritiseret. Der blev også truffet forholdsregler, således at man herefter skulle kontrollere, om de pågældende passede deres pligter ved maskinerne.

Samtidig diskuterede man sagen med dem for at få dem til at indse, hvad der var galt. Og de fik forklaret, at de forskellige klasser ser forskelligt på fysisk arbejde.

Borgerlige elementer ser ned på det, og derfor har det grundlæggende betydning for det socialistiske system at ledende kammerater overalt deltager regelmæssigt i produktivt arbejde. Det modvirker bureaukratiet, og det sikrer, at de ledende folk ikke havner på den forkerte side i klassekampen.

Kinas arbejdere bruger vægaviser i klassekampen

FRA ARBEJDSPLADSERNE

Protest strejken på Lindø

KAm-I's medlemmer på arbejdspladserne er organiseret i såkaldte "celler". At der er tale om levende celler i vort Forbunds "organisme", viser følgende rapport fra vores celle på Lindøværftet. Den omhandler hvordan proteststrejkerne mod regeringsindgrebet spændte af der.

Straks da det lå klart, at LO og Dansk Arbejdsgiverforening havde overladt det til den socialdemokratiske regering at gribe ind i overenskomstforhandlingerne, lavede vi en løbeseddel, som vi uddelte onsdag d. 6.3. på Lindøværftet og Odense Stålskibsværft. Vi opfordrede arbejdskammeraterne til at kræve møde i kantinen, med åben mikrofon, så vi kunne diskutere hvordan angrebet skulle besvares.

Denne løbeseddel var uden tvivl medvirkende til, at vi fik møde dagen efter - om fredagen. På Lindø er det i hvert fald meget sjældent, at tillidsmændene tillader andre end sig selv at komme til mikrofonen, og når de gør det er det udelukkende på grund af pres fra arbejderne.

Til mødet mandag morgen fremlagde vi et resolutionsforslag for at få en diskussion om grundlaget for protesten, og af hvordan kampen skal føres videre på den enkelte arbejdsplads. Vi

slog fast, at arbejderne selv må tage initiativet og slå for deres krav, og ikke sætte sin lid til fagforeningerne.

Som sagt blev det vedtaget at fortsætte strejken, og diskussionen om vores resolutionsforslag blev udsat til mandag morgen. I mellemtiden fabrikerede tillidsmændene så et modforslag som de uddelte. Det indskrænkede sig til at advare regeringen og Arbejdsgiverforeningen, og forsøgte ikke at give nogen ledelse for kampen. LO's rolle i regeringsindgrebet stod der heller ikke noget som helst om. Tirsdag morgen var der ikke stemning for at strejke videre, det blev vedtaget med 2/3 flertal at gå i arbejde. Derefter en halv times diskussion om de to resolutionsforslag. Resultatet blev at tillidsfolkernes forslag fik 1776 stemmer, vores forslag fik 780 og 325 var blanke.

Et af de mere specielle indlæg i debatten skal lige refereres. Det var en DKP'er som fortalte, at de havde holdt et møde i deres distriktsledelse på Fyn om KAm-I's resolutionsforslag. Han havde fået mandat af distriktsledelsen til at sige til Lindøarbejderne, at DKP tog afstand fra vores forslag, fordi det var et angreb på "de demokratisk valgte tillidsmænd". Det vakte både harme og latter i forsamlingen.

KAm-I's fabrikscelle på Lindøværftet.

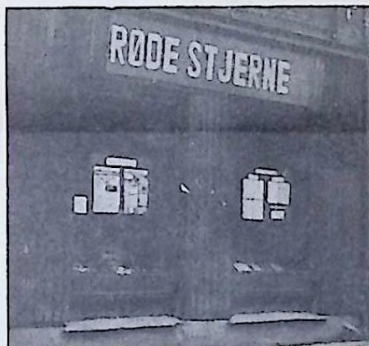
KONTAKT UNIPRINT-ARBEJDERNE!

Mandag d. 17.3. afholder Uniprint-arbejderne fællesmøde, hvor de vil tage stilling til hvordan de nu skal forholde sig. De vil igen meddele sig til andre arbejdere gennem en tryksag, en såkaldt "Uniprint-information". Vi kan kun opfordre til at tage kontakt med dem hurtigst muligt og hjælpe med til at sprede denne tryksag i arbejderklassen. Det sker ved henvendelse til deres "pressemænd": Svend Erik Madsen, Hegns-husene 4, 2700 Brønshøj. Telf.: (01) 719099.

Røde Stjerne

HORSSENS

KOLDING

KØBENHAVN

ODENSE

ÅRHUS

uniprint...

FORTSAT FRA s. 1

pladsen igen, på opfordring fra likvidator Erik Nielsen. Han havde imidlertid kun "inviteret" 24 af dem, nemlig til at blive genansat og køre produktionen videre. Da det gik op for ham, at arbejderne ikke ville lade sig spise af med dette latterlige tilbud, men stod fast på deres oprindelige krav, pudsede han politiet på dem. Over for Uniprint-arbejdernes passive modstand fik Orla Møller's "skrappe drenge" rig lejlighed til at afprøve deres skolelærdom med "nakke-massage", fingre i øjnene og glammende schæferhundene hele vejen rundt om fabrikken.

Ejeren Winther har nu meddelt, at han ikke vil gøre yderligere forsøg på at videreføre Uniprint. Ordrene flyttes til udlandet, først og fremmest Norge og Sverige, hvad der desværre kan lade sig gøre, fordi de grafiske fagforbund i disse lande nægter at blokere Winther's produktion, med den begrundelse, at Uniprint-aktionen er ulovlig!

Uniprint-arbejdernes kamp er et forbillede for hele arbejderklassen. De har nægtet at bære de byrder som kapitalen forsøger at vælte over på arbejderne for at klare sin krise. De har opstillet deres rimelige krav, og de har stået fast på dem. De har sat lid til deres egne kræfter og organiseret deres kamp selvstændigt og demokratisk ved at lade fællesmødet (afholdt 2 gange om dagen under hele aktionen) være højeste besluttede myndighed. De har endvidere nedsat strejkeudvalg og andre udvalg til at organisere kampen og lede det omfattende arbejde med at henvende sig til andre arbejdere om støtte.

som rejstes mand og mand imellem på arbejdspladserne, som kræver uddybelse eller svar. ARBEJDERBLADET - Guldborgvej 13, 4.th., 2000 F.

KAMPENS VEJ
Teoretisk organ for
KONTINUERLIG
ARBEJDSPLADSEKAMP
50 kr. for 10 numre.
Indsendes på giro 23 42 79.
Nørregade 65 5000 Odense

Cambodia

FORTSAT FRA s. 1

ind i sin slutfase. Nettet strammes om Phnom Penh og det er nu kun et spørgsmål om tid før sejren er i hus.

Partisanerne har ikke tænkt sig at storme byen. Det vil være en for dyrebart sejr i menneskeliv og materielle ressourcer. Befrielsesfronten afventer den folkerejsning som uundgåeligt vil komme inde i Phnom Penh som reaktion på de ulidelige forhold.

USA og Lon Nol-kliken har to muligheder. At fortsætte kampen eller indse at slaget er tabt. Uanset hvad de gør så er den endelige befrielse nær, ikke alene i Cambodia, men i hele Indokina. De seneste store sejre for befrielsesstyrkerne i Sydvietnam, bl.a. med befrielsen af den vigtige provinsby Bon Me Thuot viser dette. De indokinesiske folks revolutionære folkekrig er et lysende eksempel for alle undertrykte folk i verden i deres kamp mod imperialistisk udplyndring og undertrykkelse.

TAG KONTAKT MED

KAm-I

KOLDING ★
RØDE STJERNE
LÅSBYGADE 41
6000 KOLDING

KØBENHAVN ★
RØDE STJERNE
RYESGADE 111
2100 Ø (tlf. TR 6627)

HORSSENS ★
RØDE STJERNE
NYGADE 25
8700 HORSSENS

NYBORG
POUL WEILE
CRISTIANSUNDSVEJ 45 A
5800 NYBORG

ÅLBORG
FREDE RØNN
FREDERECIA-
GADE 6.4. sal
9000 ÅLBORG

ÅRHUS ★
RØDE STJERNE
STUDSGADE 10
8000 ÅRHUS C

ODENSE ★
RØDE STJERNE
GRAVENE 3
5000 ODENSE

Åbningstider for RØDE STJERNE-boghandlerne:

MANDAG - TORSdag	FREDAG	LØRDAG
16.00 - 17.30	16.00 - 19.30	10.00 - 14.00

BESTILLINGSKUPON

Adr.: Guldborgvej 13, 4.th., 2000 F.
Giro: 20 0 19

Hermed bestiller jeg:

A) Prøvenummer
B) Abonnement fra Nr....

Navn.....

Adresse.....

Arbejdsplads.....

Alm. abonnement 25 kr.
Kampabonnement 50 kr.
Institutionsabonnement 65 kr.

ARBEJDERBLADET